

[Handelsministeren]

størrelse det ikke er muligt at give et skøn over.

Selv om det skulle synes indlysende – om end ikke for det før omtalte dagblad – så vil jeg dog gerne tilføje, at dette ikke har karakter af nogen aftale og slet ikke nogen hemmelig aftale, som det er anført, der skulle påføre staten forpligtelser af nogen art. Der er alene tale om en simpel konstatering af, at hvis en mere omfattende henstandsordning på et senere tidspunkt skulle blive aktuel, kan Skibskreditfonden ikke gennemføre den for egne midler. Staten måtte i så fald træde til.

Det har også været nævnt, at en henstandsordning kunne etableres uden omkostninger for staten. Man har hævdet, at såfremt rederne betalte markedsrenten og stiller fuldgyltig sikkerhed for de udskudte afdrag, ville det ikke koste staten én krone. Så enkelt er det imidlertid ikke. Selv i så tilfælde ville det være en samfundsmæssig belastning, såfremt der med statens mellemkomst skal skaffes yderligere likviditet, eventuelt ved øget låntagning i udlandet.

Man kunne også spørge, hvorfor den nødvendige finansiering af afdragsforpligtelserne ikke kunne tilvejebringes på normal måde gennem de pågældende rederiers lånoptagelse på kapitalmarkedet, når der kan stilles fuld sikkerhed herfor og betales normal rente. Jeg kan vanskeligt forestille mig, at vore pengeinstitutter med rette over for Nationalbanken kunne gøre gældende, at udlånsloftet stiller sig hindrende i vejen for, at pengeinstitutterne kan stille nødvendige kreditter til rådighed for et af vore mest valutaskabende erhverv, når der kan tilbydes fuld sikkerhed og betales normal rente.

Må jeg sluttelig sige, at jeg agter fortsat i samråd med erhvervsorganisationer og Nationalbanken og Skibskreditfonden at holde udviklingen under nøje opsyn, men jeg finder ikke, at etablering af en statsstøttet henstandsordning i øjeblikket er aktuel, og jeg kan derfor ikke anbefale tilslutning til det konservative forslag.

Ritt Bjerregaard (S):

Socialdemokratiet finder egentlig det fremsatte forslag overflødigt. Vi har, synes vi, fået en grundig redegørelse fra handelsministeren for de problemer, som vi drøfter her i folke-

tingssalen, i folketingets erhvervsudvalg. Vi har først haft ét samråd, hvor handelsministeren redegjorde for det, og vi har siden hen haft endnu et samråd, hvor handelsministeren har redegjort for faktisk det samme, som vi nu også har fået at vide i folketings salen her i dag.

Jeg synes også, at forslaget er overflødigt, når man læser det konservative folkepartis forslag og sammenholder det med de bemærkninger, handelsministeren har understreget i sin lange redegørelse i dag, og jeg skal citere specielt det afsnit, som efter min opfattelse gør det konservative forslag overflødigt:

»Det fremgår endvidere af erklæringen, at dersom udviklingen senere skulle aktualisere spørgsmålet om mere omfattende henstandsordninger, er der mellem handelsministeriet, Nationalbanken og Skibskreditfonden enighed om, at dette vil nødvendiggøre, at staten under en eller anden form sikrer tilvejebringelsen af de fornødne midler til opfyldelsen af fondens forpligtelser over for obligations-ejerne og påtager sig den hermed forbundne risiko. Statens eventuelle risikoovertagelse kan ved en søfartskrise af længere varighed medføre en økonomisk belastning for staten, hvis størrelse det ikke er muligt at give skøn for.«

På baggrund af de oplysninger, vi har fået, og på baggrund af indholdet af det konservative folkepartis forslag synes jeg, at det burde være taget tilbage, og jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, handelsministeren er kommet med her i dag.

H. C. Hansen (FP):

Dansk skibsfragt er hårdt ramt, ikke alene af meget hård international konkurrence, der ofte skyldes statsstøtte, men også af begyndende nationale beskyttelsesforanstaltninger, f. eks. 40-40-20-reglen. Fremskridtpartiet vil gerne medvirke til på et fornuftigt grundlag at bedre skibsfartens konkurrenceevne, men spørgsmålet er, om ændring af indregistreringsafgift og bemandingsregler på længere sigt ikke vil være bedre egnet til vedtagelse ved et beslutningsforslag end dette konservative forslag.

Forslaget om, at udsættelse kan gives i indtil to år i stedet for som nu 6 måneder,